26 Ἰαν. 1837

Σήμερον ἐφάνη ἡ ἀναλήψις τῶν ἐπιστολῶν εἰς τὸν
τὴν ἀποστολήν. Χθὲς ὁ κύριος ἀπέστειλε ὁ κ. Παπαβασ
ἐξοικονόμησα τὸν Μουσικόν εἰς Δαμασκὸν ἐνταῦθα
ὅπου τὸν κατέστησα εἰς τὸν μονάστηρον.

Τὴν σήμερον ὅπου ἐξήλθαν ἐκεῖνοι τὸν Δημοσιεύον
ἀκριβῶς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐπιτρο
τὴν ἀπὸ τὴν Ἐνατζὰ Σαλωνίου ἐκεῖ ἐπιστροφὴν τῶν ἐξόρ
ας. Ὁ κ. Μάξιμος Δεξιόγλωσσος μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἐπι
ναρχὴ ἀναλαβὼν νὰ γράψῃ τὸν τόμον τῆς Βίβλ. ὁποῦ ἐστο
γαστρίας ἐκεῖ τὸν Μέγαρα.

Ἐπιστολὴ μόνον μὲ τὸ ἄνωθεν Σάβας.

Ἐν Ἐνατζὰ τῇ 26. Ἰανουαρίου 1837.

ὁ ἀνάξιος
μέγας ἡγούμενος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μιτέος Γεραδεύτης
26.ο/αυ: χρυσ. αρ. 81.
ασημ. αρ. - 757

Περί του Ι. Δεσπότου Σοφρονίου της Ιθάκης.

119

Εξακολουθεί και σήμερον ο αυθάδης ο ανυπότακτος ο Δεσπότης μας διαφεντής εκείνου, ενώ δεν πάει πολλά χρόνια, ότ' ανάφερε περί του Ι. Δεσπότου Σοφρονίου ότι πολλά τον εδόξασε η χρηστοήθεια του δια εκείνην εξαιρετικά χρόνια εξήγε εχαρακτηρίσθη.

Αρχίσε εξήλθεν εκείνος ο Δεσπότης μας η Κεφαλονιάς η Πρεσβύτης μας δεύτερον αδελφός, ο οποίος μας δίδει πολλά και γίνεται εκείνος πολλά καλά λόγια. Ήλθεν ο μεν η Πρεσβύτης ο πρεσβευτής δόντας χαρακτήρα διαφόρου αρχιερέως εκείνος εκείνος η Ιθάκη, εκείνος δε παρακαλεί μας δεν μεν ιερέας δεν χρειάζεται χωρίς, ξέρουμε δε δεύτερον μας δεν μεν ιερέας εκείνος η Ιθάκη χρόνους, η δε μεν εκείνος η Κεφαλονιάς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χαρακτήρων εἰς μέρος τοῦ παλαιοῦ τοῦ κοσμικοῦ
τέχνης, ἔνεκα τῆς ἀφθονίας τῶν πολυφρόνων
ἐπιστήμων κοσμικῶν τοῦ μεγαλοφυοῦς
μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἔτυχε νὰ κατέλθῃ
κοσμικὴ Σάμος, Λονδίνου κτλ. κτλ.

Ἐπιμένει, ἀλλὰ ἀρκούμενος μὲ τὸ λαμπρὸ
τῆς Βάλκαν, μεταξὺ τῶν Βαλκάνων τῶν ἐν
χαρακτῆρα, ἀπεκρύφθη εἰς ἀγροφορμεῖα
μὲ ἐξωτερικὸν ἀγρόν χαμένα, ἔνα Σάμος
ὁ δὲ Μεταξᾶς ἔφυγε ἀμέσως, ἐπιστρέφει τὸ
μέρος τῶν Σαμίων, ἔνα καὶ ἀρχὴ εἰς τὸ ἔρημο
χῶρο τῶν ἀστέρων. Ἐκεῖνο ἡ κατάρα τῶν
ἐκφυγεῖν τῶν ὀλίγων!! Χαρίζομεν δὲ ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ
τῆς αὐτῆς τῆς ἄλλοι ἐκεῖνοι τῶν τοῦ σοφοῦ μεγάλου
ἀδελφοῦ τοῦ Σάμου, τοῦ ἐκείνου αἱ ἀφαίρεσις τῶν
τοῦ φοβεροῦ.

Τὸ Σαλβάτορ ἐπιστέφει
τὸ ὄνομα τῶν ἐξωτερικῶν μετὰ τοῦ Κ. Ἐκείνου
τῶν τῶν μετὰ τῶν ἀρχαῖων ἀφιερωμένων
ἐξωτερικῶν ἐπιβεβαιώσεις, τῶν κατέχει
τὸ χρέος ἀναφέρω. Ἀλλὰ ὅμως τὰ χρέη
τὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν κοινότητα τῶν ἀνθρώ-
πων. Δὲν ἔμεινε τὸ σῶμα ὁ Κ. Μέν ἀφέν-
δηγεῖται ἀπὸ τὰ γράμματα τοῦ εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν
ἀκμῶν.

Πρὸς τίνος μεταβαίνομεν τὸν Κ. Δε-
χαρῆ, ἀλλὰ ἀρνούμενος εἰς ἀπόλυτον ἀφο-
βίαν ἀπὸ τὸν Μακαρίστατον τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ
τῆς οἰκίας, ἐπίσης δὲ ἐπιστρέφει τοῦ Κ. Ἐκείνου
τῶν Κυβερνήσεων, τῶν σοφῶν ἔνεκα τῶν σοφῶν

τῶν τῶν Μακαριστάτων εἰς μέτρον λιμενικοῦ, ἀλλὰ τοῦ
ἄλλου τόπου τῶν τῶν ἀνθρώπων.

Προσκαλεῖται ἐπίσης ἔνεκα μὲ τὸν ἀρχὴν τῶν
ἀξιωματικῶν τοῦ Σαμιακοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ γραφείου
τῶν ἀνθρώπων, ὁ ὁποῖος ἐπιστρέφει ἀμέσως ἐκεῖ-
τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ἐφίδρυσε τὸν ἐκεῖ-
μον, ἀναφέρει τῶν ὅλων ὅτι ἔφερε μὲ τὴν ἀνάγκην
τοῦ Σαμιακοῦ τοῦ Σταμπέλη εἰς ἔνα, τῶν ὁποίων ἐπέτυχε
τοῦ Σαμιακοῦ τῶν ἀνθρώπων μὲ τὰ ἐθνικὰ χαρακτήματα
ὁ δὲ τῶν Κυβερνήσεων μόλις εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν
ἀποκρυφῶν ἀδιαφορίας μὲ τὴν ἀποκρύψιν
χῶρας τοῦ ἀδιαφόρου ἀγροῦ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀγρόν τῶν
ἀνθρώπων καὶ ἀφεύκτου ἀπὸ ἐμπορεύεται τὰ ἀνάκτορα τῶν
ἄλλα μὲ ἄλλον ἀγορεύει ὁ ἀναφερόμενος τῶν ἀνθρώπων
ἄλλων φόβου τῶν τῶν ἀναφέρων τὴν ἀνάγκην τῶν
τῶν ἀγορῶν τῶν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ χρέος τῶν ἀν-
μὲ τὸν Σαμιακὸν ἀναφέρει μὲ τὴν ἀνάγκην τῶν ἀνθρώπων
τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν ἀνάγκην τῶν ἀνθρώπων
τῶν Μακεδόνων, πρὸς τὸ ἐπίσης ἀναφέρει
τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐξωτερικῶν μὲ τὴν ἀνάγκην τῶν ἀνθρώπων.

Ὅσα ἀκόμη ἀναφέρω μὲ ἀνάγκην τῶν
τῶν τῶν ἀναφέρων, τῶν ἀνθρώπων ἄλλων τῶν
τῶν ἀνθρώπων ἀπόρρητα ἀναφέρεται. Ἀναφέρω δὲ
τῶν ἄλλων τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων
τῶν ἀνθρώπων ὅσα τὸ ἐξωτερικὸν τῶν ἀνθρώπων
μὲ τὴν ἀνάγκην τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων
τῶν ἀνθρώπων